

მტებით ვთამაშებულმა მასემ საზოგადოების სამოქმედო ასპარეზის განფართოება მოაწოდებდა. მისი სურვილი იყო, რომ ახალ საზოგადოებაში მიეღოს საფრანგეთის მიერ მოწოდებული...

მისთვის გამაოგნებელი გეგმა ყველას რაღაც აზირობულია... ლიგის წევრი გახლობდა უნდა, ნუ უფლის პრივილეგიათა გამოკლებების ნებე კარანტინების გამოკლებების ნებე...

მართალია, მასემ ახალმა თამაშმა გამოთქმულმა აზრმა, ცოტა არ იყოს, გვი აძირა, მაგრამ საზოგადოებამ მინც ჰილდო თანაგრძობა აღმოაჩინა...

გმირობის რაინდობა ჩირქსა სცხებს. სახეში შეყვის ჩვენი საზოგადოება, ის ნაწილი შემოიღებდა, რომლის შესახებაც ჯერ არ შეუღლებინათ დამკვირვებელი აზრი და რომლის მერმისაც ბევრი საცქეროდ მოაზნა...

არსებობსო. ერთი თვის განმავლობაში „ლიგის“ 510 წევრი ჰყავდა და წლის დასასრულს—4,792. ამას გარდა „ლიგის“ რამდენიმე სხვა საზოგადოებაც შეუერთდა, რომელიც არსებობდა იმ ყანად საფრანგეთში, მდებარე ხალხში სწავლის გასაგრესო...

დაბა-სოფლებში ბევრი დაგლო-ბირი წყე დარჩდა. თათოგული წყე თავდაპირველად წინდასაყის და-არსებას ჰკიდებდა ხელს. „ლიგის“ წყე-რიბი იკრებოდნენ დანიშნულ დღეს, დღეებდნენ მართლებობას, ირჩევდნენ თავ-ჯდომარეს, პპართაღენდნენ ხელის-მომწარს ფულების მისატრებად...

გარდა წინეთ საცავებისა, დიდ ყუ-რადღება მიაქცის საჯაროდ ლექციების კითხვას. სამი წლის შემდეგ სა-ხალხო ლექციების კითხვას პპართა-ედ 16 წყე. ამ საქმის წინსვლას რა-მდენიმე დაბოლოება იმ გავრცობა-მ შეახედდა, რომ სოფლებში ლექციების მკითხველნი იშვითად იყვნენ...

ეუფურბდით ბევრს იმას, რაც იქ შე-გებდებოდა, იქ ნახული იმედი მოაუკია ჩვენითვის, რა ნახული და გავაზრდა, და ეს-ღა-იყ-მართალია, ამ მოკლე ხანში ეგ ორჯულ მიუყენებია შე-რატყუფა იმერეთის ქართლისათ-თავ მიყურებულისათვის ჯერ იმითი, რომ დაბნაღდუეი „აშო-ლიზში“ და მერე მით, რომ დროებით გავა-რ-ჯეგებია იმითი, ენაც ხმის ამოღების ნე-ბეღარ უნდა ჰქონებოდა. მაგრამ იქ, ამა-დროის ხომ გინახავს, რომ რაც-კი საგულისხმიერო რამ ყოფილა, უყო-რად ან სოათვე, ის გულ მზურაღულ თანგრძობა იმერეთის გამოუზრმა-მამ რად უნდა დავკაროთ იმედი იმ ქვეყნიას, სადაც ერთს ბოროტებას ოკი სხეთვე მოსდევს საზოგადო საქ-მეში, ანა, გაღვათავდენიერო შეპო-მწირველების სიციბი, სკოლების რი-ცხეი და სხე...

„ლიგა“ მარტო მზენდ მომეცელ-ხალხსა და ქალაქის ცხოვერებზე არ შე-ჩერებულა: ბევრს ადგილს დააარსა წინეთ-საკაცები საავადყოფოებში, სა-ტყუსოებში და ჯარის კაცთა სადგო-ბებში (კახაბრებში). დანაზღ ხალხი თან-და-თან შეეჩა ქაწინების კითხვას და ლექციების მისსენას. განსაკუთ-რებით აუარებელი ხალხი ლექციებს მოაწოდებოდა. ამას, სხვათა შორის, შემდეგი გავრცობაც მტკიცებს: ერთს მკურნალობა, რომელსაც ისინი იყო და-სრულდნო ლექციის კითხვა და მნი-შიობდა, პოლიციელი შეზედა და აი-როგორი საყეუდური უთხრა: „სულ თქვენი ბრალია, რომ დღეს ტყეულ-უბარებო მოეცელ. გამოგზავნილი გარ ლექცებში და სირაჯ-ხანებში წე-სიერების დასაკუად და თქვენი ლექ-ციების მოვებეთი კი ექ ერთ კაცკ აღარ დაშხებოდა...

ერთი საგანი „ლიგის“ მდგომარე-ობად იმაში, რომ პატარა ქაწილ-ეისათვის სკოლები დავარსებინათ, მა-გრამ ეს საქმე პირველ ხანებში რა-გორდაც კეს ნაბიჯით მიდილა. ეს არასაბიოგონო ამახი იმით აიხს-ნება, რომ სკოლის განსაა-ლო-ნისიძებნას იხზავდობდა და ამის გართობ სკოლების გაშართვის დიდი მაშობლივება მინიც-და-მინიც არ იყო, რადგან უმეტესობა იმ ყაწი-ლებისა, რომელნიც უქალაქი და ბე-რის ანაბარად იყვნენ, უსწავლიდნენ ჩრებობდ სკოლების უქალოობის გამო-კი არა, არაჟღ უქიდურეს სი-ღარბისა გამო-კი. ამისაჟ „ლიგის“ წრებობა თვის იდევს, ქებნათ და-რჩობი-რატყი ხალხის შეგებნა და მი-ცებრებით სკოლებში, სადაც სწავ-ლის ფულს თითონვე ამოკიდენენ. ამ „ლიგის“ დანარსებობაც თი-თონ შეუდგა იმ გავრ ქაწილებების მტანს. შენიშნავდა თუ არა ქაწე-ში ცუდად მოხებოდა ყაწილაქი, მხე ჩაუღებდა ხელს და ექვე სკოლაში შეეყენა, სადაც სწავლის ფულის მამრეე იხლდა...

ბოლოს „ლიგის“ წევრებმა მიაქ-ცეს ყურადღება სახალხო კლუბების დაარსებას. სამოკთან წლებში საფრან-კი

*) როგორც საფრანგულში, ისე ჰგავს სხვა დასავლურ სკოლებს საწავლსწომო პირველ-დაწიჭიო სკოლად საწავლსწომო ყველას-თვის, ე. ი. რვა ეთნოგენი სკოლაში შესე-ყენის ხნის გაზება, საწავლსწომო უნდა ეტარდნ 13 წლად; რისაგან მღვე შეიშ-გვაში აწინი შშობლეს საპროალი ამ-ლეს და სვის.

თი ვინმე მეგრელი ვსო მასხუდია მისცილად მწარე ფიჭებმა, რა დღუნ-ახეს ჩვენი ქვეყნის დიდ დამკვირე-ბა. თავის მწარე ფიჭებმა დანი მას-ხუდია გამოსოქება „მუქეებს“ ფურ-კლებზედ და გამოსოქება ისე უტარ-ებოდა, ეე მამოდა, რომ გაცივტებს, დაფურადობს. მე არ ვიწნობ ვსო მასხუდისა, მაგრამ ჩემი ოტნება მი-ხატებს, რომ თითომ ის შორის სამე-გროლოში, ცხრა მთას იქნო, დიდ ტყეებში რომ მომწყეუდული სო-ფეოლია, იქ სცხაორობას უთოდა. რა აუწონდ დაწურია იქ ჩვენი გარეგო-ბა, დღუნახეს, რომ უმთავრესი მიმეში ჩვენი უმედლობისა არის ჩვენი გაუბათეზობა. ამ აზრად და-სავრცელის სიადგოლით გდარვის იმ აზრზე, რომ განათლებისთვის ფუ-ლი გინდა; ფულს უნდა მოგროვე-ბა; რადგან ქართველების რიცხვი ორ-მილიონამდე არის—შეიძლება ხუთის

ვთის ერთს სოფელიში გამართეს სა-ხალხო კლუბი, რისთვისაც აავეს დი-დი შერთა, და შიგ მოათავსეს რი-ბილიოთეკა, მუშეებში და ჩამდნიმე დიდ დარბაზო წარმოადგინეს და ლე-ქციების კითხვის გასაშართავად. ამ კლუბში თავისუფალს დროზე მუშე-ხალხი გროუდება ერთმანეთის საბა-სხოდ, გზებობის და ქაწინების სა-კითხვად, ღამინისა და ქაწინაკის სა-თამაშოდ; ქალღლის (ბანქის) თა-ვაწარმა; ჯალღლის (ბანქის) თა-ვაწარმა; ჯალღლის (ბანქის) თა-ვაწარმა; ჯალღლის (ბანქის) თა-ვაწარმა...

ამ ნაირად მასემ დაწყბული სა-კმე თანდა თან იზრდებოდა და წარ-მეტებაში შედილა. 1881 წ. შესე-და საზოგადო კრება ლიგის ყველა წყრებისა, და ამ კრებაზე მასემ, სხვათა შორის, სთქვა შემდეგ: „ბე-გრი კარი და უმედურება გამოესკა-დეთ, ბეგრი შრომა ვავწყით და ბე-გრი ოფლიც დაუღვართ, ვიდრე თა-ვესუფლი გავტდობართ. ესლა ვე-ცლათ დაეცეთ თუ თავისუფლებდა, და ეს-კი მამინ შეიძლება, როცა თი-თოგული ჩვენგანი ამ თავისუფლებს დაჩაჯი იქნება...

ამ „ლიგის“ შარშაწინ, 23 წ. შემდეგ დარსებოდა, 1200 წყე პკონ-და საფრანგეთში მდებარე ხალხში კონდის გასავრცელებად და უმე-ტოების წყედობის გასაქაწყებლად. ამ ყანად იგი უფრო და უფრო წარ-მეტებაში შედიდა, მასემ თქმისა არ იყოს, ფრცხელს „სავაჯაროსნო ომს უქანდების ხალხის უმეცრებას...

ასეთი ნაყოფი ამ ერთის კაცის სხალხო განათლების საქმეში. ახას დაუმატეთ კიდევ ის, რასაც თე-თონ მთავრობა აუთებდა, და თქვენ დარწმუნდებით, რომ ამ ქვეყანაში, გწარჩეულად ყველასათვის, მარტო მზე არ ანათებს. ორი-ამი წლის წი-ნად მასემ ლიგის დაარსებადის მოა-ერობისაგან დანიშნულმა კომისიებმა შეტარდა დაწერილობის ცნობები, თუ რა მდგომარობაშია საფრანგეთში ხალხის სწავლა-განათლების საქმეა, რომ მდებარე ხალხის უმეცრებაში წყრა კითხვა სრულებით არ იცოდა. ახლა წყრა-კითხვის არა-მკოდნეთა რიცხვი საფრანგეთში აწარკმწი ბე-სალები არ არის იმის დიდად რბობი, რაც წინეთ იყო.

წერალი ამბები
სწორებული სურათობა. ღონღონ-ში ამის წინად მკედრობა აქწარს იყო თითოგულს სსხლის უფროს თითო ფურცელად წაღვად დაუჭებია, რომელ-სეზად საჭარო საყთისუი იყო დაეჭ-დებო. სსხლას უფროს ამ საყთისუი-სათვის მასხუს უნდა გავცე; მაგრამ წო-გერობებს მასხუს მკედროდ ახირებდა სუმმობას დასწყრებს და ისე გავ-წავსყენეს, სადაც ჟურ იყო. სასტატისტი-კო განყოფილების უფროსას საყოი სე-რობა უღადებდა იმით და მოსქმინას საპროცედურა მისცა. სამართალმა მამე მქედა, სსხლას შორის, ღონღ ჟესს დეკლასია, რომელმაც შემეგვ საყთის-სას სსქეობის თქმინა რომა?—საყოი მასხუს მისცა; ჩემი ცოდვა გადგეუ-ღობ და ქეუების ქეკის“ (ე. ი. გრმელ-გაქუსს კაცინოსი). რას სსქეობის თქ-ინა შეადგო?—ნადავს უფროს სსქესს... ღონღ დეკლასია უფროს უნდა იქნა მასხუს ბრიფინგ ქეკეკვამ დასწყ-რა და ჩემი ცოდვა და ჩვენი სსმა შე-ად დაღეს; ნ აწიავს, საყადაის სასხ-ში ვართ. ყველა დაწარჩენა საყთის-უღადებოდა მამმინა და აწრ მინად მს-სხუსი გაქსცე“. ქენიერაც სამართალმა მამეკვამ და არაჟას იგის, როგორც გა-სამართ. ბეგ ამ ახირებულ მოხმართათ.

ღონღთა სასწავლებელი. კრომა-ში ბეკრს ადვკას არის ისეთი სასწ-ლებების, სადაც ღამებს სწარბინან და ეიქამ მსეთეა დამამეღებულ აქვეყნ. უმთავრესი სასწავლებელი ღონღთა გა-წყრინისა მდებრეში არსებობს. ამ სა-სწავლებლის დარკტორს, ინი იგის, რამდენი ღონღი გაუწედა და გაუწი-ნა. მართლაც; ბეკრს ამ თანხანს ვერ შეიფარს იმაშედას გაუწეობა სკოლაფამ გამოსწავის შემეგვ ისე მქელს ტას დაეგც და თანახი დამამეღე-ბება დაღვკაჟ, მაგრამ სკოლას სასხ-სითი მამინ აწაფეთა გლეგება და დი-და შემოსავლიც ქქს. მაღრდაში გა-წყრინისა ღამებს უმეტეს საწაღად ინგლისურები ვიდაჟობას.

თეთი მისობარეუღე ეტლი. ამ სთოტეტის დადს წინად მარაქში გამო-სტყეს საღ-ღამოკანებელი თეთი-მო-საარეუღე ეტლი, რომელმაც რასკვარჩე ღამის თავად გეტხვინდა დაღს. ამოიდგას საწარეული მუჯეი მოკვეთათი მოსარეუღე ეტლი აწაფთარს უქსოვ-სას აწ მსქესს. ეს ეტლი მქეფარად გეტყუბულს „ფეტრანს“ მაგკეს და მავ-ქქსი კიგის ავადღობ, სადაც გინათო იქ

ერთო თვედროს გარდასხადი ნ მი-ნიელი წლისთვის წლის ვადი, ე. ი. თი-თოგულში კაცმა ხუთ წელიწადს გა-დინხალს 25 მანეთი, მეტს ნუ შეე-წყებდით. ორხასს ათასის კაცის ხუ-თის წლის გარდასხადი შეადგენს ხუთის მილიონს მანეტს. დანარჩენს ერთმა მილიონმა და სამასი ათასმა კი-ც წლიერთი გარდასხადი თითოგულად დალიოს სულ წელიწად—მანეთი წელ-წაღში. ეს შემოსავლიც რომ მიეუ-მეტებო ხუთ მილიონს, შესგდება სულ 11 1/2 მილიონი. გარდა ამისა გარემე-ვინეცი ბოლო დინახვენ ასეთ ჩვენს მყედიწინებას, არც ისინი დასშურე-ვენს შეეყენებს, ამას მიჰყვება წყრ-ღი მანე შეწირულბებში, და ღღეს რომ ეს საქმე დაეწყო, 1894 წელს ჩვენ გვექნება მოგროვოლი 12 მილიონი მანეთი. ვარდა ამისა განა ცოტა არის ჩვენში ისეთები, რომ სხუთი მანეთი-კი არა, ხუთი და თთი თუმანი არ

